

פרוטוקול מס' 144

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
יום שלישי, י"ח בחשוון התשנ"ח (18 בנובמבר 1997), שעה 10:00

נוכחים:

חברי הוועדה:
סאלח טריף - היו"ר
מיכה גולדמן
סאלח סלים

מוזמנים:
חה"כ רן כהן
סיגל קוגוט
איילת פישמן
תמר אדרי
- משרד המשפטים
- משרד הפנים
- מנכ"ל ועדת הבחירות המרכזית

היועצת המשפטית: מירי פרנקל-שור

מנהלת הוועדה: יפה שפירא

רשמה: אירית שלהבת

סדר היום: 1. הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון), התשנ"ז-1997 (של חה"כ רן כהן) (פ/325).

הצעת חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון), התשנ"ז-1997

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו פותחים את הדיון. אני מציע שעו"ד מירי פרנקל-שור תגיד לנו קודם כל במה השתנתה הצעת החוק מאז הדיון הקודם לקראת הכנה לקריאה שניה ושלישית. תזכירי לנו על מה הצעת החוק מדברת.

מירי פרנקל-שור:

הצעת החוק מדברת על הגבלת רשימות שעונות על מספר קריטריונים כ"רשימה מנועה". אותה רשימה מנועה לא תוכל לרוץ לבחירות. מה זה "רשימה מנועה"? רשימה שדוגלת ב"שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי" שלילת האופי הדמוקרטי של המדינה או "סתה לגזענות". ברגע שרשימה עונה על אחת מהפונקציות האלה ניתן להגדיר אותה כ"רשימה מנועה".

בסיכום הדיון הקודם הוחלט שאנחנו ניקבע מנגנון, כמו שהיה בהוראת שעה לחוק הרשויות המקומיות בבחירות ב-1988, ואנחנו נשלב את זה כאן כמנגנון קבוע.

איך קובעים מי זו רשימה מנועה? צריך לעתור על זה וצריך להחליט על זה: או ועדת הבחירות המקומית או היועץ המשפטי לממשלה צריכים לפנות לוועדת הבחירות המרכזית, ורק לוועדת הבחירות המרכזית, לא לשום בית-משפט אחר, בבקשה לקבוע שרשימה מסוימת היא רשימה מנועה. יושב-ראש ועדת הבחירות יחד עם הנציגים ראשי לקבוע אם רשימה מסוימת היא רשימה מנועה. אחרי החלטה שכזאת יש זכות ערעור, ברשות נשיא בית-המשפט העליון. היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוח רשימת המועמדים שהוגדרה כרשימה מנועה רשאים לערור על החלטה של ועדת הבחירות המרכזית לבית-המשפט העליון. זה בעצם המנגנון שאנחנו הוספנו פה ושפורט בסעיף 39ב.

זה עיקרה של ההצעה. בנוסף לכך, היות ואנחנו הטלנו פה תפקיד נוסף על ועדת הבחירות המרכזית, אנחנו ביקשנו לזמן לדיון היום את מנכ"ל ועדת הבחירות המרכזית, את גברת תמר אדרי.

היו"ר סאלח טריף:

גברת אדרי, האם יש לך הערות?

תמר אדרי:

היות והוויכוח על הנושא הזה כבר היה ב-1988 והסכמנו לו כהוראת שעה אז נראה לי שאני לא יכולה להתנגד לדבר הזה. אני רק חושבת שצריך לתקן את ההצעה כפי שהיא מופיעה פה.

אני מציעה שזה לא יהיה כל ועדת הבחירות אלא רק הנשיאות. כל ועדת הבחירות זה 32 אנשים ואילו הנשיאות זה רק 4 הסיעות הגדולות של הכנסת. בבחירות לכנסת זה מחייב את כל המליאה אבל פה בזמנו סיכמנו שייסתפקו בנשיאות. חששנו אז שהבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות יהיו ביחד (אחר-כך שינו את מועד הבחירות ל-1989, אם אתם זוכרים). אנחנו היינו עסוקים בנושא של הבחירות לכנסת והייתי מאוד לחוצה שפיתאום יבואו עוד 50 הצעות כאלה לפסילה ושתהיה הצפה. זכרתי גם שבשנת 1988 בפני ועדת הבחירות היו 15 בקשות לפסילה והתנהלו ישיבות ארוכות מאוד. לכן אמרנו, לפחות שלא יהיה צריך לכנס את כל המליאה בשביל זה אלא רק את הסגנים. בסופו של דבר כאשר התקבלה הוראת השעה לא היתה שום בקשה.

כאן גם כתוב שוועדת הבחירות תיקבע את הנוהלים איך לעשות את זה. אם יתקבל החוק, אנחנו ניקבע. אני מניחה שזה יהיה דומה למה שקורה בבחירות לכנסת, שיש נוהל מיוחד, שאחרי שהוגשו רשימות המועמדים אז חברי ועדת הבחירות או כל אחד בעצם, אפילו אזרח, יכול להגיש בקשה לפסילה. אבל כאן לא כדאי להרחיב, יותר טוב שזה ועדת הבחירות כי אז יש כבר איזשהי ביקורת.

על כל פנים, כשמבקשים בקשה היא צריכה להיות מגובה במיסמכים, במשהו. זה כמו דיון משפטי. זאת אומרת, לא סתם אנחנו מאפשרים בוועדת הבחירות להביא עורכי-דין. בדרך כלל בוועדת הבחירות אין דיון עם עורכי-דין אבל בנושא הזה כן מאפשרים למי שנגדו באה הבקשה לבוא מיוצג עם עורך-דין ואז מחליטים. ההחלטה היא קובעת והם יכולים ללכת לערעור.

אני לא רואה התנגדות להצעת החוק. גם בזמנו כשנישאל השופט הוא אמר שאין לו עמדה בנושא הזה. זאת

אומרת אם יקבלו את החוק, יקבלו. הוא לא אומר לא ולא אומר כן. אבל מאחר והוויכוח הזה כבר התנהל, נדמה לי שזה היה אז בוועדת החוקה חוק ומשפט, וזה מה שהוסכם אז אנחנו לא נתנגד.

ח' כהן:

אני ברשותך רוצה להוסיף 3 מרכיבים. בהצעת החוק הזאת כמובן יש גם בסיס עקרוני: מדינת ישראל לא רוצה בסיעות גזעניות, שלא מכירות באופייה הדמוקרטי של ישראל, שמנסות לרוץ לבחירות ולתפוס אחיזה בשלטון. יש גם המלצה של השופטת פרוקצ'יה באותו טיעון שבאה לתת תימוכין לעניין הזה ברמה העקרונית.

היו"ר סאלח טריף:

האם לפי החוק הזה אין כאן מניעה למשל שהתנועה האיסלאמית תוכל בעתיד לרוץ לבחירות, בגלל שהיא תתנגד למשל לאופייה היהודי של מדינת ישראל?

ח' כהן:

אם במצע שלה נאמר שהיא באה לשנות את אופייה היהודי, או אופייה הדמוקרטי, של מדינת ישראל אז היא לא תוכל לרוץ, בוודאי, כי אז היא באמת תהיה רשימה שבאה לפגוע באושיות המדינה והיא לא תוכל להתמודד. אבל אם זה לא יהיה כתוב במצע שלהם והתנועה האיסלאמית תרוץ לבחירות, על דיגלה ועל תפיסותיה והכל, אז אין בעיה. היא לא גזענית והיא לא באה לפגוע במדינה אלא היא באה לרוץ כרשימה פוליטית וזה בסדר גמור.

אם הרשימה של בני כהנא תחליט לרוץ באריאל או רשימה של ברוך מרזל תרוץ בקריית ארבע או רשימה באמת גזענית תחליט לרוץ במקום כלשהו

היו"ר סאלח טריף:

האם הם לא נפסלו בעבר?

תמר אדרי:

בזמנו בוועדת הבחירות המרכזית היתה פסילה ואילו בית-המשפט החזיר את הרשימה. אני לא זוכרת עכשיו בדיוק את הנימוקים לפסילה.

מיכה גולדמן:

אני לא יודע אם לפי החוק הרגיל לגבי פסילה של רשימות לבחירות לכנסת הם לא פסולים גם מלרוץ לרשות מקומית.

תמר אדרי:

ועדת הבחירות המרכזית פסלה את "כך" ואת "הרשימה המתקדמת".

ח' כהן:

כבר היום אם רשימה היא רשימת-בת של רשימה ארצית גזענית אז היא פסולה, למיטב ידיעתי, גם פה וגם פה.

איילת פישמן:

אני לא חושבת שחוק-יסוד: הכנסת חל בכלל על רשויות מקומיות. אם מישהו פסול לפי חוק-יסוד: הכנסת הוא לא פסול כאן אוטומטית. אי אפשר לפסול אותו ללא עיגון בחוק.

מירי פרנקל-שור:

לכן בא החוק הזה.

ח' כהן:

אז אם כך, זה מחזק את הצורך בהצעת החוק הזאת.

הדבר האחרון שאני רוצה לומר, היה חשש מוצדק מהצפה. בבחירות לכנסת רצות נניח 20 רשימות ויכול להיות דיון לגבי שתי רשימות, ואז הדיון מתקיים בוועדת הבחירות המרכזית, כמו שאמרה גברת תמר אדרי. הבעיה ברשימות המקומיות, שיכולות להיות עשרות פניות, דבר שניראה מאסיבי מאוד ובלתי ניתן לעמוד בו. לכן חל כל התהליך שגברת אדרי ציינה פה, כדי להגיע גם לצימצום וגם להתמקדות בעיקר. נדמה לי שההצעה, כפי שהיא מנוסחת ברגע זה, היא גם קומפקטית וגם מינימליסטית, והיא באה לתת תשובה הכרחית בעניין הזה.

אני רוצה להזהיר, מאחר וישבתי כבר סביב השולחן הזה ואנחנו עדיין יושבים סביב הפרשה של ברוך גולדשטיין. לדעתי בהצעת החוק הזאת אנחנו באים למנוע תופעה, שיותר טוב למנוע אותה היום מאשר לטפל בה אחרי שהיא כבר תהיה קיימת, שאז כבר יהיה מאוד קשה לעקור אותה כי כבר יוצרו אינטרסים ולחצים וסיבוכים. היום המצב הוא די טוב וניתן למנוע את העניין הזה. במיוחד שאנו לפני הבחירות הקרובות, שאף אחד לא יודע מה יילד יום בטרור של הפוליטיקה הישראלית. אני חושב שמוטב להשלים את זה עכשיו ולהיערך לזה.

היו"ר סאלח טריף:

האם למשרד המשפטים יש איזה הערות עקרוניות בעניין?

סיגל קוגוט:

לא. יש הערת נוסח שנתאם אותה אחר-כך.

ח' כהן:

לממשלה אין התנגדות בגלל האופי הנכון של הצעת החוק.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נעבור עכשיו על הסעיפים.

מירי פרנקל-שור:

"בחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 אחרי סעיף 39 יבוא:

39א. "מניעת השתתפות רשימת מועמדים

"רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לרשויות המקומיות לפי חוק זה אם יש במטרותיה או במעשיה, במפורש או במשתמע, אחד מאלה:

- (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינתנו של העם היהודי;
- (2) שלילת האופי הדמוקרטי של המדינה;
- (3) הסתה לגזענות,
- (להלן - רשימה מנועה).

39ב. "קביעה בדבר רשימה מנועה

"(א) יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, לפי חוק הבחירות לכנסת ולראש הממשלה [נוסח משולב], התשכ"ט-1969, רשאית, בהתייעצות עם סגניו, לקבוע כי רשימת מועמדים שהוגשה לפי חוק זה, היא רשימה מנועה.

(ב) קביעה לפי סעיף קטן (א) תיעשה על-פי עתירה של ועדת הבחירות של הרשות המקומית הנוגעת בדבר, שעל הגשתה החליטה הוועדה ברוב חבריה, או בידי היועץ המשפטי לממשלה; העתירה תוגש לא יאוחר מהיום ה-25 שלפני יום הבחירות.

(ג) לא תינתן החלטה בעתירה אלא לאחר שניתנה לבא כוח הרשימה המנועה הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.

(ד) החלטה בעתירה לפי סעיף זה, תינתן לא יאוחר מהיום ה-19 שלפני יום הבחירות.

(ה) שום בית משפט לא יזדקק לבקשת סעד בקשר להחלטה לפי סעיף זה או בקשר לדיון בעתירה לפיו."

בסעיף קטן (ה) אנחנו רוצים להבהיר באופן ברור יותר שיש סמכות יחודית ובלעדית רק לוועדת הבחירות המרכזית, לפי סעיף 39ב, לדון בעתירות ולהחליט מי היא רשימה מנועה. סעיף קטן (ה) אומר למי שרוצה להגדיר רשימה מסוימת כרשימה מנועה שהוא יכול לפנות רק באפיק אחד, כלומר לוועדת הבחירות המרכזית. הוא לא יכול למשל לפנות לבית-המשפט המחוזי. אנחנו רוצים להבהיר את הנוסח.

"(ו) בא כוח רשימת מועמדים שנקבעה כרשימה מנועה והיועץ המשפטי לממשלה רשאים לערער לפני בית המשפט העליון על החלטה של יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת, לפי סעיף זה, ובלבד שניתנה על כך רשות מאת נשיא בית המשפט העליון; הערעור יוגש לא יאוחר משלושה ימים מיום מתן ההחלטה כאמור."

ג39. "הודעת פקיד הבחירות

"נקבע סופית כי רשימת מועמדים היא רשימה מנועה - יודיע על כך פקיד הבחירות בהודעתו לפי סעיף 48."

ד39. "הוראות לסדרי דין

"על אף האמור בסעיף 100, רשאי יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, בהתייעצות עם שר הפנים, לקבוע הוראות לסדרי דין בעתירה לקביעת רשימה מנועה."

היו"ר סאלח טריף:

איך כל ההליך הזה מבחינת לוח הזמנים? גברת אדרי, כמה זמן לפני הבחירות מגישים רשימות מועמדים?

מירי פרנקל-שור:

33 ימים לפני הבחירות. עד 25 ימים לפני הבחירות צריכים לפנות בטענה שהרשימה היא מנועה. ועדת הבחירות המרכזית צריכה לתת החלטה תוך 6-7 ימים, עד 19 ימים לפני הבחירות.

היו"ר סאלח טריף:

זה מתגלגל עד ממש לפתח יום הבחירות.

מירי פרנקל-שור:

עד 6 ימים לפני מועד הבחירות בית-המשפט העליון לפי החישוב שלי צריך לתת את ההחלטה. זאת אומרת, תוך 3 ימים מיום ההחלטה של ועדת הבחירות המרכזית אפשר יהיה ללכת לבית-המשפט העליון. אומנם לא נקבע פה תוך כמה זמן בית-המשפט העליון צריך לתת תשובה אבל סעיף 39ג קובע שפקיד הבחירות צריך להודיע, לפי סעיף 48 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), עד 6 ימים לפני הבחירות אם רשימה היא רשימה מנועה.

תמר אדרי:

אני רוצה לבקש סליחה רגע, ללכת להביא את חוק הבחירות. אני רוצה לבדוק את לוח הזמנים. אצלנו, בבחירות הכלליות, זה אחרת.

היו"ר סאלח טריף:

חבר הכנסת רן כהן, למה היית צריך להעלות את הצעת החוק הזאת?

רן כהן:

זה היה בעקבות הריצה של רשימה מטעם כהנא בקריית ארבע והיתה אז קביעה של השופטת פרוקצ'יה ואז כמדומני זה ניפסל.

איילת פישמן:

העניין של השופטת פרוקצ'יה לא היה קשור בכלל לקריית ארבע. קריית ארבע זה חקיקת יו"ש וחקיקת יו"ש תוקנה במיוחד בשביל שאפשר יהיה לפסול אותם, והם אכן ניפסלו. העניין של השופטת פרוקצ'יה היה בעריית ירושלים ואז בגלל שהוראת השעה לא חודשה לא היה לה בסיס חוקי לפסול והיא לא יכלה לפסול.

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (144)
18.11.97

היו"ר סאלח טריף:

המינהל האזרחי פסל שם, נכון?

איילת פישמן:

החקיקה של יו"ש תוקנה וכיום כבר יש ביו"ש חקיקה כזאת.

חן כהן:

אבל היום בירושלים הם יכולים לחץ.

היו"ר סאלח טריף:

אני רוצה להסב את תשומת ליבך לכך שהיו כמה הצלחות של חבר הכנסת אלון לגבי החלת סמכות החוק הישראלי על יהודה ושומרון.

איילת פישמן:

באמת התפלאתי שחבר הכנסת אלון לא נמצא פה. דווקא ביהודה ושומרון זה כבר קיים. האלוף כבר הוציא הוראה כזאת.

מירי פרנקל-שור:

הוא הוציא את זה בתקנון איו"ש. הוא לא הוציא את זה בחקיקה הראשית של מדינת ישראל. חבר הכנסת בני אלון הולך על העיקרון. מבחינה עקרונית ומהותית אתה צודק.

חן כהן:

דרך אגב, אם מותר, אני רוצה לעדכן את היושב-ראש ואת הוועדה המכובדת בעניין האנדרטה על קברו של ברוך גולדשטיין. בעיצה אחת עם כל הגורמים שר הביטחון ביקש, לפני 4-5 ימים, שניתן לו שבוע כדי לנסות ולמצוא איזשהו פיתרון בתוך המשרד. זה היה בעקבות החקיקה, גם שלך וגם שלי, ובעקבות הטיפול של היועצת המשפטית. אם עד תחילת שבוע הבא לא יהיה לו פיתרון, ואני מניח שלא יהיה לו, אז אנחנו נצטרך לעזור לו.

מירי פרנקל-שור:

גברת תמי אדרי, מה את בודקת?

תמר אדרי:

הסתכלתי על לוח הזמנים אצלנו.

איילת פישמן:

השאלה היא למעשה היום אם רוצים להגביל את בית-המשפט העליון עד מתי לתת פסק-דין בערעור. כשיש לנו ערעור רגיל על פסילה של רשימת מועמדים, כשהולכים לבית-המשפט המחוזי, אז החוק עצמו קובע שצריך לתת פסק-דין עד יום זה וזה. פה אנחנו רצים במסלול מקביל. השאלה היא האם אנחנו רוצים להגביל את בית-המשפט העליון או שאנחנו סומכים עליו שהוא יהיה מודע לכך שהבחירות הן ביום איקס.

היו"ר סאלח טריף:

אני לא סומך על אף אחד במדינה. אחרי החלטות בתי-המשפט היום, אני לא סומך.

מירי פרנקל-שור:

יש לזה תשובה עקיפה אך השאלה היא האם זה מספיק. בסעיף 48 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות) כתוב: "לא פחות מ-6 ימים לפני יום הבחירות יפרסם פקיד הבחירות על לוח מודעות".

איילת פישמן:

בסעיף 39 אנחנו אומרים "נקבע סופית". ואם לא נקבע סופית? אז הוא לא יפרסם.

מירי פרנקל-שור:

זה מה שאני שאלת, האם לא כדאי להגביל, שיהיו חייבים להשיב עד 10 ימים לפני יום הבחירות.

תמר אדרי:

בחוק הבחירות לכנסת (הגשת רשימות המועמדים) שונה החוק בכנסת הקודמת, לבקשתנו. קודם זה היה בדיוק כמו ברשימות המקומיות ואנחנו ביקשנו להקדים את זה. היום מגישים רשימות מועמדים לכנסת 47 יום לפני הבחירות כדי שאפשר יהיה להשלים את כל התהליך. אצלנו יש מועד לאישור רשימת המועמדים ואחר-כך יש יומיים לרשימת מועמדים שרוצה לערער. זה יכול להיות ערעור לבית-משפט על כל דבר, גם אם לא אישרנו אות.

היו"ר סאלח טריף:

את צריכה לקחת בחשבון שיש פה הרבה יותר רשימות מאשר בבחירות לכנסת.

תמר אדרי:

זה מה שרציתי להגיד. בכנסת יש יומיים לאישור רשימות המועמדים ולקבלת רשות ללכת לערער. אין בקשות אישור ערעור, אפשר ללכת לערער ישר תוך יומיים. אחר-כך גם בית-המשפט מוגבל, הוא חייב תוך 5 ימים לתת את פסק-הדין שלו.

היו"ר סאלח טריף:

צריך להיערך, לכן חייבים להגביל את בית-המשפט.

תמר אדרי:

אז אני לא מדברת על מספר הימים. את מספר הימים צריך להתאים לחוק הזה.

מירי פרנקל-שור:

אני חושבת: עד 10 ימים לפני יום הבחירות.

איילת פישמן:

ההחלטה של יושב-ראש ועדת הבחירות היא ביום ה-19. צריך לתת כמה ימים לפחות כדי לפנות לבית-המשפט העליון. אנחנו לא כתבנו פה עד מתי הוא יכול להגיש ערעור. סליחה, טעיתי, כתוב: "3 ימים מיום ההחלטה", זאת אומרת שאנחנו מגיעים ל-16 ימים לפני מועד הבחירות.

מירי פרנקל-שור:

ביום השישי פקיד הבחירות צריך לפרסם את ההחלטה. זאת אומרת שיש מרווח של 10 ימים. 10 ימים זה מספיק, לא צריך לצמצם את זה. כלומר, יש לבית-המשפט 6 ימים. אם הוא צריך להגיש את הערעור עד היום ה-16 שלפני יום הבחירות, וביום השישי שלפני יום הבחירות פקיד הבחירות כבר צריך לפרסם את ההודעה, אז אם אני הולכת 10 ימים לפני יום הבחירות, נשארים לו 6 ימים.

היו"ר סאלח טריף:

זה דיון בפני שופט אחד?

סיגל קוגוט:

לא. הנשיא נותן רשות ואז ניקבע הרכב. זה הליך שגם נמשך זמן מה. לכן לא הייתי מצמצמת את זה. הייתי נותנת להם עד היום השישי שלפני מועד הבחירות.

היו"ר סאלח טריף:

הם צריכים להיות ערוכים. זה קורה אחת ל-5 שנים.

רוכה:

זה הרכב שלא שומע עדויות אלא הוא מקבל החלטה.

תמר אדר:

בדרך כלל הם גם נותנים את ההחלטה אך מפרסמים את הנימוקים מאוחר יותר, ואז אין להם בעיה.

איילת פישמן:

אני מרשה לעצמי להגיד עוד פעם, במלוא הכבוד לבתי-המשפט, אנחנו הרבה פעמים נתקלים במצב שבית-משפט מחוזי בערער רגיל על אישור רשימות מועמדים ברשויות מקומיות, שזה ערער שהחוק דוקא קובע עד מתי ניתן לתת פסק-דין, בית-משפט מתעלם ופוסק מתי שהוא מוצא לנכון לפסוק. אבל אני חושבת שבבית-המשפט העליון זה לא יקרה.

מירי פרנקל-שור:

גברת תמי אדר, מה את ממליצה?

תמר אדר:

אני ממליצה שייקבעו ימים.

מירי פרנקל-שור:

את אומרת - עד 7 ימים לפני מועד הבחירות?

תמר אדר:

מה צריך אחר כך לעשות?

איילת פישמן:

צריך לפרסם בכל רשות רשימה, שאומרת: אלה ואלה הרשימות שאושרו.

מירי פרנקל-שור:

את זה הם צריכים לעשות 6 ימים לפני מועד הבחירות. השאלה היא האם מספיק יום אחד. אולי נגיד 8 ימים לפני מועד הבחירות.

סיגל קוגוט:

חייבים לתת לבית-המשפט זמן. זה דיון אצל נשיא בית-המשפט בבקשת רשות, אחר-כך הוא נותן רשות וקובע הרכב. כמו כן לא דנים בשישי-שבת. אז מה ייצא?

תמר אדר:

5 ימים הם כוללים כבר שישי-שבת, מדובר על 5 ימים קלנדריים.

מירי פרנקל-שור:

אז ניקבע 7 ימים לפני מועד הבחירות. צריך לתת יום אחד כדי להתארגן לפירסום.

אני רוצה לקרוא לפרוטוקול את עמדת מרכז השלטון המקומי. כותב לנו מר שרון הברמן: "מרכז השלטון המקומי תומך בהצעת החוק שבנדון באופן עקרוני. יחד עם זאת, ברצוננו לציין כי בניגוד לרשימות המתמודדות

ועדת הפנים ואיכות הסביבה (144)
18.11.97

לכנסת, אשר לגביהן קיים פיקוח על-ידי ועדת הבחירות המרכזית, לא בחר לנו כיצד ניתן באופן מעשי להבטיח פיקוח ובקרה לגבי מצען של רשימות המתמודדות לבחירות מוניציפליות".

סיגל קוגוט:

זה תגובה לגבי הנוסח הקודם, שאז דובר על מצע. כאן הוחלט להוריד את העניין של המצע כי אי אפשר לבדוק אותו. ההערה היתה נכונה לגבי הנוסח הקודם.

תמר אדרי:

גם ועדת הבחירות המרכזית לא בודקת מצע.

חנה:

בנוסח הקודם היה לזה מקום.

בסך הכל כדי שרשימה תיפסל צריך שמישהו יתלונן. לכן חזקה על המתלונן שהוא יבדוק את העניין הזה. אין פה עניין של פיקוח על כלל הרשימות בכל מדינת ישראל.

היו"ר סאלח טריף:

דרך אגב, מי יכול להתלונן? כל אדם?

סיגל קוגוט:

כן. מי שזכאי לבחור באותה רשות מקומי. אבל ההליך לא יפתח אם ועדת הבחירות המקומית לא תחשוב שיש משהו שמצדיק בכלל פנייה לוועדת הבחירות המרכזית. לא כל אחד יכול ללכת לוועדת הבחירות המרכזית.

היו"ר סאלח טריף:

זה מסובך. בקריית ארבע אני לא מכיר מישהו שייבוא וייתלונן.

סיגל קוגוט:

גם היועץ המשפטי יכול להתלונן, יש לו מעמד, או ועדת הבחירות המקומית.

חנה:

אגב, אל היועץ המשפטי לממשלה יכול לפנות כל אזרח והוא יכול להחליט להתלונן כך שאין בעיה. המנגנון הוא בסדר.

איילת פישמן:

סעיף 48 זה היום השישי לפני הבחירות, נכון? אנחנו רוצים לתת החלטה ליום השביעי או ליום השמיני לפני מועד הבחירות? אפשר לראות אפילו באיזה יום בשבוע זה יוצא, בהנחה שהבחירות הן ביום שלישי תמיד. יום רביעי הוא היום השישי שלפני יום הבחירות.

תמר אדרי:

אני מעדיפה עד היום השמיני. עד יום שני.

איילת פישמן:

ואז ביום שני בית-משפט מחליט וביום רביעי פקיד הבחירות מפרסם את המודעה.

מירי פרנקל-שור:

יש לו 8 ימים.

תמר אדרי:

תדעו גם שיום זה נחשב עד חצות. תיאורטית בית-המשפט יכול לתת את פסק-הדין שלו בשעה 8 בערב.

איילת פישמן:

לכן עדיף שזה יהיה היום השמיני ולא השביעי.

מירי פרנקל-שור:

חבר הכנסת רן כהן, האם הבאת את זה כבר לקריאה ראשונה?

רן כהן:

למיטב זכרוני - כן, אבל תיבדקו במחשב.

מירי פרנקל-שור:

אני תחת הרושם שאנחנו מכינים את החוק לקראת קריאה שניה ושלישית אבל אני לא רואה פה את ההצעה בחוברת הכחולה.

רן כהן:

האמת היא שגם אני לא ראיתי את החוברת הכחולה. יכול להיות שזה הכנה לקראת קריאה ראשונה.

היו"ר סאלח טריף:

אנחנו נאשר את זה לקראת קריאה ראשונה ונאחל לך הצלחה.

רן כהן:

תודה רבה.

הישיבה ננעלה בשעה 10:40